

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

11. syyskuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 300/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 300/02 Asia C-213/15 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2017 – Euroopan komissio v. muina osapuolina Patrick Breyer, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta (Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — SEUT 15 artiklan 3 kohta — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Soveltamisala — Pyyntö saada tutustua kirjelmiin, jotka Itävallan tasavalta on toimittanut 29.7.2010 annettuun tuomioon komissio v. Itävalta (C 189/09, ei julkaistu, EU:C:2010:455) johtaneessa asiassa — Euroopan komission hallussa olevat asiakirjat — Tuomioistuinkäsittelyn suoja) 2

2017/C 300/03 Asia C-566/15: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kammergericht Berlin – Saksa) – Konrad Erzberger v. TUI AG (Ennakkoratkaisupyyntö — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Syrjintäkiellon periaate — Työntekijöiden edustajien valitseminen yrityksen hallintoneuvostoon — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jolla rajataan äänioikeus ja vaalikelpoisuus koskemaan ainoastaan sellaisia työntekijöitä, jotka työskentelevät asianomaisen jäsenvaltion alueella) 3

2017/C 300/04	Asia C-93/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Alicante – Espanja) – Ornuia Co-operative Ltd, aikaisemmin The Irish Dairy Board Co-operative Ltd v. Tindale & Stanton Ltd España SL (Ennakkoratkaisupyyntö — Immateriaalioikeudet — EU-tavaramerkki — Yhtenäinen luonne — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — EU-tavaramerkin tuottamaan oikeuden yhdenmukainen suoja sekaannusvaaraa ja maineelle aiheutuvaa vahinkoa vastaan — Kyseisen tavaramerkin käyttäminen rauhanomaisesti rinnakkain kolmannen unionin tietyssä osassa käyttämän kansallisen tavaramerkin kanssa — Muualla unionissa kyseisiä tavaramerkkejä ei käytetä rauhanomaisesti rinnakkain — Keskiwertokuluttajan käsitys — Käsitteet voivat poiketa toisistaan unionin eri osissa)	3
2017/C 300/05	Asia C-143/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Abercrombie & Fitch Italia Srl v. Antonino Bordonaro (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 2 artiklan 1 kohta — 2 artiklan 2 kohdan a alakohta — 6 artiklan 1 kohta — Ikään perustuva syrjintä — Jaksottaista työtä koskeva työsopimus, joka voidaan tehdä alle 25-vuotiaiden kanssa — Työsopimuksen automaattinen päättyminen työntekijän täytettyä 25 vuotta)	4
2017/C 300/06	Asia C-206/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Marco Tronchetti Provera SpA ym. v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhtiöoikeus — Direktiivi 2004/25/EY — Julkiset ostotarjoukset — 5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta — Mahdollisuus tarjotun hinnan muuttamiseen selkeästi määriteltyjen olosuhteiden vallitessa ja selkeästi määriteltyjen perusteiden mukaisesti — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään valvontaviranomaisen mahdollisuudesta korottaa julkisessa ostotarjouksessa tarjottua hintaa, jos tarjouksen tekijä tai sen kanssa yhdessä toimivat henkilöt ovat toimineet salaisessa yhteistyössä yhden tai useamman myyjän kanssa)	5
2017/C 300/07	Asia C-340/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberster Gerichtshof – Itävalta) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG v. Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 9 artiklan 1 kohta — 11 artiklan 2 kohta — Vakuutusasioissa toimivaltainen tuomioistuin — Vahingon kärsineen suoraan vakuutuksenantajaa vastaan nostama kanne — Vahingon kärsineen työnantajan, joka on julkisoikeudellinen laitos ja jolle sen työntekijän oikeudet ovat siirtyneet suoraan lain nojalla, nostama kanne onnettomuudessa mukana olleen ajoneuvon vakuutuksen antajaa vastaan — Oikeuksien siirtyminen)	6
2017/C 300/08	Asia C-357/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Liettua) – UAB "Gelvora" v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba (Ennakkoratkaisupyyntö — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — Soveltamisala — Perintätoimisto — Kulutusluotto — Saatavan luovutus — Perintätoimiston ja velallisen välisen oikeussuhteen luonne — 2 artiklan c alakohta — Tuotteen käsite — Perintätoimenpiteet, jotka toteutetaan samanaikaisesti haastemiehen toimesta meneillään olevan perinnän kanssa)	6
2017/C 300/09	Asia C-416/16: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugali) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo v. Portimão Urbis, E.M., S.A. (selvitystilassa), Município de Portimão ja Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/23 — 1 artiklan 1 kohdan b alakohta — 2 artiklan 1 kohdan d alakohta — Yrityksen luovutus — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Soveltamisala — Käsitteet "työntekijä" ja "liikkeen luovutus")	7
2017/C 300/10	Asia C-505/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.7.2017 – Valittajana Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovich Yanukovychin perillisenä sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä sovelletaan — Kantajan nimen kirjaaminen luetteloon — Vaatimusten tarkistaminen — Kuolleen kantajan nimissä ja hänen lukuunsa jätetty kirjelmä)	8

2017/C 300/11	Asia C-663/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 19.7.2017 – Valittajana Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH sekä muuna osapuolena Euroopan kemikaalivirasto (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoilla ja niiden käyttö — 95 artikla — Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) — Tehoaineiden luettelon julkaiseminen — Yhtiön kirjaaminen tehoaineen toimittajaksi)	9
2017/C 300/12	Asia C-666/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 19.7.2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH v. Euroopan kemikaalivirasto (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoille ja käyttö — 95 artikla — Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) — Tehoaineiden luettelon julkaiseminen — Yhtiön merkitseminen luetteloon tehoaineen toimittajana	9
2017/C 300/13	Asia C-176/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Puola) on esittänyt 6.4.2017 – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej v. Mariusz Wawrzosek	10
2017/C 300/14	Asia C-194/17 P: Valitus, jonka Georgios Pandalis on tehnyt 14.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-15/16., Georgios Pandalis v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 14.2.2017 antamasta tuomiosta	10
2017/C 300/15	Asia C-217/17 P: Valitus, jonka Mast-Jägermeister SE on tehnyt 25.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-16/16, Mast-Jägermeister SE v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 9.2.2017 antamasta tuomiosta	12
2017/C 300/16	Asia C-253/17: Amtsgericht Hamburgin (Saksa) 15.5.2017 esittämä ennakkoratkaisupyyntö – Ramazan Dündar ym. v. Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG	13
2017/C 300/17	Asia C-337/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Szczecinie (Puola) on esittänyt 7.6.2017 – Feniks Sp. z o.o. v. Azteca Products & Services SL	14
2017/C 300/18	Asia C-343/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) on esittänyt 8.6.2017 – Fremoluc NV v. Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) ym., väliintulija: Flanderin hallintoalue	14
2017/C 300/19	Asia C-346/17 P: Valitus, jonka Christoph Klein on tehnyt 9.6.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-309/10 RENV, Christoph Klein v. Euroopan komissio, 28.9.2016 antamasta tuomiosta	15
2017/C 300/20	Asia C-347/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 12.6.2017 – A, B, C, D, E, F ja G v. Staatssecretaris van Economische Zaken	17
2017/C 300/21	Asia C-372/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Holland (Alankomaat) on esittänyt 19.6.2017 – Vision Research Europe BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond	17
2017/C 300/22	Asia C-380/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 26.6.2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, muut osapuolet: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	18
2017/C 300/23	Asia C-393/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.6.2017 – Openbaar Ministerie v. Freddy Lucien Magdalena Kirschstein ja Thierry Frans Adeline Kirschstein	19
2017/C 300/24	Asia C-397/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 3.7.2017 – Profit Europe NV v. Belgische Staat	19

2017/C 300/25	Asia C-398/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 3.7.2017 – Profit Europe NV v. Belgische Staat	20
2017/C 300/26	Asia C-410/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 7.7.2017 – A	21
2017/C 300/27	Asia C-411/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour constitutionnelle (Belgia) on esittänyt 7.7.2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL v. Conseil des ministres (Belgian hallitus)	22
2017/C 300/28	Asia C-414/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 10.7.2017 – ALEX CZ a.s. v. Odvolací finanční ředitelství	24
2017/C 300/29	Asia C-420/17: Kanne 12.7.2017 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	25
2017/C 300/30	Asia C-426/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nro 2 de Terrassa (Espanja) on esittänyt 14.7.2017 – Elena Barba Giménez v. Francisca Carrión Lozano	26
2017/C 300/31	Asia C-606/15: Unionin tuomioistuimen yhdeksännen jaoston puheenjohtajan määräys 19.6.2017 – Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta	27
2017/C 300/32	Asia C-683/15: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 27.6.2017 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta	27
2017/C 300/33	Asia C-539/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.6.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Frankfurt am Main – Saksa) – Richard Rodriguez Serin v. HOP!-Regional	27
2017/C 300/34	Asia C-548/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 5.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour d’appel de Mons – Belgia) – Belgian valtio v. Biologie Dr Antoine SPRL	28
Unionin yleinen tuomioistuin		
2017/C 300/35	Asia T-348/16 OP: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA (Välityslauseke — Takaisinsaantihakemus — Yksipuolisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen — Välituomio)	29
2017/C 300/36	Asia T-519/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.7.2017 – myToys.de v. EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby) [EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin myBaby rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-sanamerkki, EU-kuviomerkki ja kansallinen sanamerkki MAYBABY, May BaBy ja MAY BABY — Liitännäinen valitus — Asetuksen (EY) N:o 216/96 8 artiklan 3 kohta — Pelkästään vahvistava päätös — Tutkimatta jättäminen]	29
2017/C 300/37	Asia T-348/16 OP-R: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.7.2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA (Väliaikainen oikeussuoja — Välityslauseke — Yksipuolinen tuomio — Hakemus tuomion täytäntöönpanon lykkäämiseksi — Toimivallan puuttuminen)	30
2017/C 300/38	Asia T-464/16 P: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.7.2017 – Valittajana HI sekä muuna osapuolena komissio (Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Unionin rahoittama hanke — Eturistiriita — Kurinpitomenettely — Palkkaluokan alentaminen seuraamuksena — Kanteen hylkääminen ensimmäisessä oikeusasteessa — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)	31
2017/C 300/39	Asia T-423/17: Kanne 11.7.2017 – Nexans France ja Nexans v. komissio	31
2017/C 300/40	Asia T-433/17: Kanne 12.7.2017 – Dehousse v. Euroopan unionin tuomioistuin	32

2017/C 300/41	Asia T-436/17: Kanne 12.7.2017 – ClientEarth ym. v. komissio	33
2017/C 300/42	Asia T-437/17: Kanne 14.7.2017 – Oy Karl Fazer v. EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)	34
2017/C 300/43	Asia T-448/17: Kanne 18.7.2017 – Sevenfriday v. EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/44	Asia T-449/17: Kanne 18.7.2017 – Sevenfriday v. EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)	35
2017/C 300/45	Asia T-455/17: Kanne 14.7.2017 – Bateni v. neuvosto	36
2017/C 300/46	Asia T-457/17: Kanne 19.7.2017 – Medisana v. EUIPO (happy life)	37
2017/C 300/47	Asia T-460/17: Kanne 20.7.2017 – Bopp v. EUIPO (Säännöllisen kahdeksankulmion kuva)	38
2017/C 300/48	Asia T-748/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.7.2017 – Gauff v. EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)	38
2017/C 300/49	Asia T-278/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.7.2017 – Bank of New York Mellon v. EUIPO – Nixen Partners (NEXEN)	39

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2017/C 300/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 293, 4.9.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 283, 28.8.2017

EUVL C 277, 21.8.2017

EUVL C 269, 14.8.2017

EUVL C 256, 7.8.2017

EUVL C 249, 31.7.2017

EUVL C 239, 24.7.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2017 – Euroopan komissio v. muina osapuolina Patrick Breyer, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-213/15 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Oikeus tutustua toimielinten asiakirjoihin — SEUT 15 artiklan 3 kohta — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Soveltamisala — Pyyntö saada tutustua kirjelmiin, jotka Itävallan tasavalta on toimittanut 29.7.2010 annettuun tuomioon komissio v. Itävalta (C 189/09, ei julkaistu, EU:C:2010:455) johtaneessa asiassa — Euroopan komission hallussa olevat asiakirjat — Tuomioistuinkäsittelyn suoja)

(2017/C 300/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (edustajat: asiamiehet P. Van Nuffel ja H. Krämer)

Muut osapuolet: Patrick Breyer (edustaja: Rechtsanwalt M. Starostik), Suomen tasavalta (edustaja: asiamies H. Leppo), Ruotsin kuningaskunta (edustajat: asiamiehet A. Falk, C. Meyer-Seitz, E. Karlsson ja L. Swedenborg)

Väliintulijat, jotka tukevat kantajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (edustajat: asiamiehet M. J. García-Valdecasas Dorrego ja S. Centeno Huerta), Ranskan tasavalta (edustajat: asiamiehet G. de Bergues, D. Colas, R. Coesme ja F. Fize)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan puolet Patrick Breyerin oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 27.7.2015.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 18.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Kammergericht Berlin – Saksa) – Konrad Erzberger v. TUI AG

(Asia C-566/15) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Työntekijöiden vapaa liikkuvuus — Syrjintäkiellon periaate — Työntekijöiden edustajien valitseminen yrityksen hallintoneuvostoon — Jäsenvaltion lainsäädäntö, jolla rajataan äänioikeus ja vaalikelpoisuus koskemaan ainoastaan sellaisia työntekijöitä, jotka työskentelevät asianomaisen jäsenvaltion alueella)

(2017/C 300/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Konrad Erzberger

Vastaaja: TUI AG

Vereinigung Cockpit eV:n, Betriebsrat der TUI AG / TUI Group Services GmbH:n, Frank Jakobin, Andreas Barczewskin, Peter Bremmen, Dierk Hirschelin, Michael Pönippin, Wilfried H. Raun, Carola Schwirnin, Anette Stempelin, Ortwin Strubeltin, Marcell Wittin, Wolfgang Flintermannin, Stefan Weinhoferin ja ver.di – Vereinte Dienstleistungsgewerkschaftin osallistuessa asian käsittelyyn

Tuomiolauselma

SEUT 45 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan tämän jäsenvaltion alueella sijaitsevien konsernin yritysten työntekijöillä ei ole äänioikeutta ja oikeutta asettua ehdolle tämän konsernin tähän jäsenvaltioon sijoittautuneen emoyhtiön hallintoneuvostossa järjestettävissä työntekijöiden edustajien vaaleissa eikä tilanteen mukaan myöskään oikeutta olla tai jatkaa tämän hallintoneuvoston jäsenenä silloin, kun nämä työntekijät lähtevät työpaikastaan tällaisessa yrityksessä ja menevät samaan konserniin kuuluvan, toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryhtiön palvelukseen.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 7.3.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Provincial de Alicante – Espanja) – Ornuo Co-operative Ltd, aikaisemmin The Irish Dairy Board Co-operative Ltd v. Tindale & Stanton Ltd España SL

(Asia C-93/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Immateriaalioikeudet — EU-tavaramerkki — Yhtenäinen luonne — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta — EU-tavaramerkin tuottamaan oikeuden yhdenmukainen suoja sekaannusvaaraa ja maineelle aiheutuvaa vahinkoa vastaan — Kyseisen tavaramerkin käyttäminen rauhanomaisesti rinnakkain kolmannen unionin tietyssä osassa käyttämän kansallisen tavaramerkin kanssa — Muualla unionissa kyseisiä tavaramerkkejä ei käytetä rauhanomaisesti rinnakkain — Keskiwertokulutujan käsitys — Käsitykset voivat poiketa toisistaan unionin eri osissa)

(2017/C 300/04)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Alicante

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ornuva Co-operative Ltd, aikaisemmin The Irish Dairy Board Co-operative Ltd

Vastaaja: Tindale & Stanton Ltd España SL

Tuomiolauselmä

- 1) [EU-]tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 9 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että sen perusteella, että osassa Euroopan unionia EU-tavaramerkkiä ja kansallista tavaramerkkiä käytetään rauhanomaisesti rinnakkain, ei voida katsoa, että unionin toisessa osassa, jossa kyseistä EU-tavaramerkkiä ja tämän kansallisen tavaramerkin kanssa samanlaista merkkiä ei käytetä rauhanomaisesti rinnakkain, kyseisen EU-tavaramerkin ja kyseisen merkin välillä ei ole sekaannusvaaraa.
- 2) Asetuksen N:o 207/2009 9 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että EU-tavaramerkkejä käsittelevä tuomioistuimien voi loukkauskannetta tutkiessaan ottaa huomioon seikat, joilla sen mukaan on merkitystä sen arvioimiseksi, voiko EU-tavaramerkin haltija kieltää merkin käytön Euroopan unionin osassa, jota loukkauskanne ei koske, sen arvioimiseksi, voiko kyseinen haltija kieltää kyseisen merkin käytön unionin osassa, jota loukkauskanne koskee, kunhan markkinaolosuhteet ja sosiokulttuuriset olosuhteet eivät poikkea huomattavasti toisistaan unionin mainituissa osissa.
- 3) Asetuksen N:o 207/2009 9 artiklan 1 kohdan c alakohtaa on tulkittava siten, että sen perusteella, että laajalti tunnettua EU-tavaramerkkiä ja merkkiä käytetään osassa Euroopan unionia rauhanomaisesti rinnakkain, ei voida katsoa, että unionin toisessa osassa, jossa kyseisiä merkkejä ei käytetä rauhanomaisesti rinnakkain, on olemassa perusteltu syy, jonka vuoksi kyseisen merkin käyttö on oikeutettua.

(¹) EUVL C 156, 2.5.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Corte suprema di cassazione – Italia) – Abercrombie & Fitch Italia Srl v. Antonino Bordonaro

(Asia C-143/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 2 artiklan 1 kohta — 2 artiklan 2 kohdan a alakohta — 6 artiklan 1 kohta — Ikään perustuva syrjintä — Jaksoittaista työtä koskeva työsopimus, joka voidaan tehdä alle 25-vuotiaiden kanssa — Työsopimuksen automaattinen päättymisen työntekijän täytettyä 25 vuotta)

(2017/C 300/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte suprema di cassazione

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Abercrombie & Fitch Italia Srl

Vastaaja: Antonino Bordonaro

Tuomiolauselma

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaa sekä yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 1 kohtaa, 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle säännökselle, jossa annetaan työnantajalle mahdollisuus tehdä palvelujen suorittamista koskeva jaksottaista työtä koskeva työsopimus alle 25-vuotiaan työntekijän kanssa työtehtävien luonteesta riippumatta ja irtisanoa kyseinen työntekijä tämän täyttäessä 25 vuotta, jos kyseisellä säännöksellä on oikeutettu työllisyyspoliittinen ja työmarkkinoita koskeva tavoite ja tavoitteen saavuttamiseksi säädetty keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia.

(¹) EUVL C 200, 6.6.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Marco Tronchetti Provera SpA ym. v. Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Asia C-206/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhtiöoikeus — Direktiivi 2004/25/EY — Julkiset ostotarjoukset — 5 artiklan 4 kohdan toinen alakohta — Mahdollisuus tarjotun hinnan muuttamiseen selkeästi määriteltyjen olosuhteiden vallitessa ja selkeästi määriteltyjen perusteiden mukaisesti — Kansallinen säännöstö, jossa säädetään valvontaviranomaisen mahdollisuudesta korottaa julkisessa ostotarjouksessa tarjottua hintaa, jos tarjouksen tekijä tai sen kanssa yhdessä toimivat henkilöt ovat toimineet salaisessa yhteistyössä yhden tai useamman myyjän kanssa)

(2017/C 300/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Marco Tronchetti Provera SpA, Antares European Fund Limited, Antares European Fund II Limited, Antares European Fund LP, Luca Orsini Baroni, UniCredit SpA ja Camfin SpA

Vastaaja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Camfin SpA:n, Generali Assicurazioni Generali SpA:n, Antares European Fund Limitedin, Antares European Fund II Limitedin, Antares European Fund LP:n, Luca Orsini Baronin, Marco Tronchetti Provera & C. SpA:n ja UniCredit SpA:n osallistuessa asian käsittelyyn

Tuomiolauselma

Julkisista ostotarjouksista 21.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY 5 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännöstölle, jonka perusteella kansallisella valvontaviranomaisella on oikeus korottaa julkisessa ostotarjouksessa tarjottua hintaa salaisen yhteistyön vuoksi mutta jossa ei täsmennetä erityisiä menettelytapoja, joita tällä käsitteellä tarkoitetaan, edellyttäen kuitenkin, että tämän käsitteen tulkinta on johdettavissa kyseessä olevasta säännöstöstä riittävän selkeällä, täsmällisellä ja ennustettavalla tavalla käyttäen kansallisessa oikeudessa hyväksytyjä tulkintamenetelmiä.

(¹) EUVL C 251, 11.7.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberster Gerichtshof – Itävalta) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG v. Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

(Asia C-340/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 9 artiklan 1 kohta — 11 artiklan 2 kohta — Vakuutusasioissa toimivaltainen tuomioistuin — Vahingon kärsineen suoraan vakuutuksenantajaa vastaan nostama kanne — Vahingon kärsineen työnantajan, joka on julkisoikeudellinen laitos ja jolle sen työntekijän oikeudet ovat siirtyneet suoraan lain nojalla, nostama kanne onnettomuudessa mukana olleen ajoneuvon vakuutuksen antajaa vastaan — Oikeuksien siirtyminen)

(2017/C 300/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Vastaaja: Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 9 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, luettuna yhdessä sen 11 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että ensimmäiseen jäsenvaltioon sijoittautunut työnantaja, joka on maksanut edelleen palkkaa liikenneonnettomuuden johdosta pois työstä olleelle työntekijälleen ja jolle kyseisen työntekijän oikeudet suhteessa mainitussa onnettomuudessa mukana olleen ajoneuvon korvausvastuun varalta vakuuttaneeseen yhtiöön, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon, ovat siirtyneet, voi viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuna ”vahingonkärsineenä” nostaa kanteen mainittua vakuutusyhtiötä vastaan ensimmäisen jäsenvaltioon tuomioistuimissa silloin, kun suora kanne on mahdollinen.

⁽¹⁾ EUVL C 305, 22.8.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Liettua) – UAB ”Gelvora” v. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Asia C-357/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sopimattomat kaupalliset menettelyt — Direktiivi 2005/29/EY — Soveltamisala — Perintätoimisto — Kulutusluotto — Saatavan luovutus — Perintätoimiston ja velallisen välisen oikeussuhteen luonne — 2 artiklan c alakohta — Tuotteen käsite — Perintätoimenpiteet, jotka toteutetaan samanaikaisesti haastemiehen toimesta meneillään olevan perinnän kanssa)

(2017/C 300/08)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UAB "Gelvora"

Vastaaja: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Tuomiolauselma

Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) on tulkittava siten, että perintätoimiston ja kulutusluottosopimuksen velallisen, joka on laiminlyönyt takaisinmaksun ja jonka velka on luovutettu tälle yhtiölle, välinen oikeussuhde kuuluu sen aineelliseen soveltamisalaan. Tällaisen yhtiön saatavansa perintää varten toteuttamat menettelyt kuuluvat tämän direktiivin 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun tuotteen käsitteeseen. Täältä osin on merkityksentöntä, että velka on vahvistettu tuomioistuimen päätöksellä ja että tämä päätös on toimitettu haastemiehelle täytäntöönpanoa varten.

(¹) EUVL C 335, 12.9.2016.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 20.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugali) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo v. Portimão Urbis, E.M., S.A. (selvitystilassa), Município de Portimão ja Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Asia C-416/16) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 2001/23 — 1 artiklan 1 kohdan b alakohta — 2 artiklan 1 kohdan d alakohta — Yrityksen luovutus — Työntekijöiden oikeuksien turvaaminen — Soveltamisala — Käsitteet "työntekijä" ja "liikkeen luovutus")

(2017/C 300/09)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Vastaajat: Portimão Urbis, E.M., S.A. (selvitystilassa), Município de Portimão ja Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Tuomiolauselma

1) Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/23/EY 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluu tilanne, jossa kunnallisen yrityksen, jonka ainoa omistaja on kunta ja joka puretaan kyseisen kunnan toimeenpanoelimen päätöksellä, toiminnot siirretään osittain mainitulle kunnalle sen itsensä välittömästi hoidettaviksi ja osittain toiselle tätä varten perustetulle kunnalliselle yritykselle, jonka ainoa omistaja on myös sama kunta, jos kyseessä olevan yrityksen identiteetti säilyy luovutuksen jälkeen, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ratkaistava.

- 2) Pääasian kantajan kaltainen henkilö, joka ei työsopimuksestaan johtuvien velvoitteiden täyttämisen keskeytymisen vuoksi tosiasiallisesti hoida tehtäviään, kuuluu direktiivin 2001/23 2 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisen työntekijän käsitteen soveltamisalaan, jos häntä suojataan kyseessä olevassa kansallisessa lainsäädännössä työntekijänä, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava. Ellei kyseisessä tutkimisessa muuta ilmene, hänen työsopimukseensa perustuvien oikeuksien ja velvoitteiden on katsottava pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa siirtyneen luovutuksensaajalle kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 3) Tribunal Judicial da Comarca de Faron esittämä kolmas kysymys jätetään tutkimatta.

(¹) EUVL C 383, 17.10.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 6.7.2017 – Valittajana Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovychin perillisenä sekä muina osapuolina Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio

(Asia C-505/16 P) (¹)

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Ukrainan tilanteen johdosta toteutetut rajoittavat toimenpiteet — Luettelo henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joihin varojen ja taloudellisten resurssien jäädyttämistä sovelletaan — Kantajan nimen kirjaaminen luetteloon — Vaatimusten tarkistaminen — Kuolleen kantajan nimissä ja hänen lukuunsa jätetty kirjelmä)

(2017/C 300/10)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Olga Stanislavivna Yanukovych, Viktor Viktorovych Yanukovychin perillisenä (Donetsk, Ukraina) (edustaja: T. Beazley, QC)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, (asiamiehet: P. Mahnič Bruni ja J.-P. Hix) ja Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi S. Bartelt ja J. Norris-Usher, sittemmin E. Paasivirta ja Norris-Usher)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Olga Stanislavivna Yanukovych vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan vastaamaan Euroopan unionin neuvostolle aiheutuneista kuluista.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 441, 28.11.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 19.7.2017 – Valittajana Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH sekä muuna osapuolena Euroopan kemikaalivirasto

(Asia C-663/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoilla ja niiden käyttö — 95 artikla — Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) — Tehoaineiden luettelon julkaiseminen — Yhtiön kirjaaminen tehoaineen toimittajaksi)

(2017/C 300/11)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH (edustajat: M. Grunchard ja K. Van Maldegem, avocats sekä P. Sellar, advocate)

Muu osapuoli: Euroopan kemikaalivirasto (asiamiehet: M. Heikkilä ja C. Buchanan sekä P. Oliver, barrister)

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH veloitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.
- 3) Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), BASF SE ja Oxea GmbH vastaavat kukin väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 53, 20.2.2017.

Unionin tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 19.7.2017 – Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH v. Euroopan kemikaalivirasto

(Asia C-666/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Asetus (EU) N:o 528/2012 — Biosidivalmisteiden asettaminen saataville markkinoille ja käyttö — 95 artikla — Euroopan kemikaalivirasto (ECHA) — Tehoaineiden luettelon julkaiseminen — Yhtiön merkitseminen luetteloon tehoaineen toimittajana)

(2017/C 300/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH (edustajat: asianajajat M. Grunchard ja K. van Maldegem ja P. Sellar, Advocate)

Valittajan vastapuoli: Euroopan kemikaalivirasto (asiamiehet: M. Heikkilä ja C. Buchanan, avustajanaan P. Oliver, barrister)

Tuomiolauselma

1. Valitus hylätään.

2. Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH ja Ecolab Deutschland GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Lysoform Dr. Hans Rosemann GmbH, Ecolab Deutschland GmbH, Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), BASF SE ja Oxea GmbH vastaavat kukin omista väliintulohakemukseen liittyvistä oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 53, 20.2.2017.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Puola) on esittänyt
6.4.2017 – Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej v. Mariusz Wawrzosek**

(Asia C-176/17)

(2017/C 300/13)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Pääasian asianosaiset

Hakija: Profi Credit Polska S.A. w Bielsku Białej

Vastapuoli: Mariusz Wawrzosek

Ennakkoratkaisukysymys

onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (¹) säännöksiä, erityisesti 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 1 kohtaa, ja kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (²) säännöksiä, erityisesti 17 artiklan 1 kohtaa ja 22 artiklan 1 kohtaa, tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että elinkeinonharjoittaja (lainanantaja) esittää kuluttajaa (lainanottaja) vastaan vaatimuksen, joka on todettu asianmukaisesti täydennetyllä vekseliasiakirjalla, maksamismääräysmenettelyssä, joka on vahvistettu siviiliprosessilain 485 §:n 2 momentissa ja sitä seuraavissa säännöksissä, luettuna yhdessä 12.5.2011 kulutusluotoista annetun lain (ustawa o kredycie konsumenckim; yhtenäinen teksti Dz.U., 2014, järjestysnumero 1497 muutoksineen) 41 §:n kanssa, kun niillä rajoitetaan kansallista tuomioistuinta siten, että se voi tutkia vekseliin perustuvan vaatimuksen pätevyyttä ainoastaan vekselin muotomääräysten noudattamisen näkökulmasta ottamatta perussuhdetta huomioon?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

(²) EUVL 2008, L 133, s. 66.

**Valitus, jonka Georgios Pandalis on tehnyt 14.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto)
asiassa T-15/16., Georgios Pandalis v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 14.2.2017
antamasta tuomiosta**

(Asia C-194/17 P)

(2017/C 300/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Georgios Pandalis (edustaja: Rechtsanwältin A. Franke)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, LR Health & Beauty Systems GmbH

Vaatimukset

Valittaja vaatii

- I. kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 14.2.2017 antaman tuomion unionin tavaramerkkiin nro 001273119 "Cystus" kohdistuvaa menettämismenettelyä koskevassa asiassa T-15/16
- II. kumoamaan EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 30.10.2015 antaman päätöksen unionin tavaramerkkiin nro 001273119 "Cystus" kohdistuvaa menettämismenettelyä koskevassa asiassa R 2839/2014-1
- III. kumoamaan mitättömyysoaston 12.9.2014 menettämismenettelyssä nro 8374 C antaman päätöksen siltä osin kuin päätöksessä on julistettu menetetyksi unionin tavaramerkin nro 001273119 "Cystus" rekisteröinti luokkaan 30 kuuluvia tavaroita "lisäravintoaineet, ei lääkinnällisiin tarkoituksiin" varten
- IV. hylkäämään menettämistä koskevan vaatimuksen, jonka LR Health & Beauty Systems GmbH on EUIPO:n mitättömyysoastossa ja ensimmäisessä valituslautakunnassa kohdistanut unionin tavaramerkkiin nro 001273119 "Cystus", siltä osin kuin vaatimus koskee luokkaan 30 kuuluvia tavaroita "lisäravintoaineet, ei lääkinnällisiin tarkoituksiin"
- V. Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja katsoo, että Euroopan unionin tavaramerkistä annetun asetuksen (EU-tavaramerkkiasetus) ⁽¹⁾ 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen lauseen tulkinnassa ja soveltamisessa on tehty seuraavat oikeudelliset virheet:

- Ensinnäkin tuomion perusteluissa on jätetty erittelemättä, mitkä säännöksen vaatimuksista ovat nimenomaan yksityiskohtaisen tarkastelun kohteena (onko käyttö tapahtunut tavaramerkille ominaisella tavalla, onko käyttö ollut tosiasiallista ja onko tavaramerkkiä käytetty suojan piiriin kuuluvissa tavaroissa tai palveluissa).
- Toiseksi sen tutkimatta jättäminen, kuuluvatko "Cystus"-tuotteet ravintolisädirektiivin 2 artiklan a alakohdassa olevan ravintolisien määritelmän piiriin.
- Kolmanneksi niiden "Cystus"-tuotteiden luokittelematta jättäminen, joissa asiassa kyseessä olevaa tavaramerkkiä on käytetty.
- Neljänneksi tosiseikkojen vääristäminen arvioitaessa, ovatko "Cystus"-tuotteet lisäravintoaineita ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin, ja tämän seurauksena virheellinen johtopäätös, jonka mukaan tavaramerkkiä ei ole käytetty ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuissa lisäravintoaineissa.
- Viidenneksi on jätetty tutkimatta erikseen, ovatko tavaramerkkiä käyttäen markkinoidut imeskelytabletit (ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettuja) lisäravintoaineita.

Valittaja katsoo myös, että perustelut ovat olleet puutteellisia sen toteamuksen yhteydessä, jonka mukaan "Cystus"-tavaramerkkiä ei ole EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa lauseessa tarkoitettulla tavalla tosiasiallisesti käytetty lisäravintoaineissa, jotka on tarkoitettu ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin.

- Ensinnäkin tuomion perustelujen valossa on mahdotonta ymmärtää, miksi valittajan esittämät tosiseikat ja todisteet eivät ole saaneet unionin yleistä tuomioistuinta vakuuttuneeksi siitä, että tavaramerkkiä on käytetty lisäravintoaineissa, jotka on tarkoitettu ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin.

- Toiseksi on riittämätöntä, että ratkaisu, jonka mukaan tavaramerkkiä ei ole käytetty sen suojan piiriin kuuluvissa lisäravintoaineissa, jotka on tarkoitettu ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin, perustellaan sillä, että tietyt aihetodisteet puhuvat tällaista luokittelua vastaan, toteamatta samalla, missä tavaroissa tavaramerkkiä on muutoin käytetty.
- Kolmanneksi ei ole tutkittu erikseen, ovatko tavaramerkkiä käyttäen markkinoidut imeskelytabletit (ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettuja) lisäravintoaineita, eikä tällöin ole selitetty, miksi tällaista asiaan kuuluvaa erittelyä ei ole tehty.

Valittaja katsoo lisäksi, että EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2 alakohdan tulkinnassa ja soveltamisessa on tehty seuraavat oikeudelliset virheet:

- Ensinnäkin EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan 2 alakohdan soveltamedellytysten tutkiminen virheellisesti; on jätetty tutkimatta, onko tavaramerkkiä käytetty ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuissa lisäravintoaineissa joko rekisteröidyssä muodossa tai muodossa, joka poikkeaa sen rekisteröidystä muodosta vain sellaisilta osin, että poikkeaminen ei vaikuta merkin erottamiskykyyn (EU-tavaramerkkiasetuksen 15 artiklan 1 kohdan a alakohta).
- Toiseksi tavaramerkin luokittelu EU-tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu kuvailevaksi merkinnäksi, koska valittajalle ei jää tosiasiallista mahdollisuutta tavaramerkin käyttämiseen *Cistus Incanus*-kasviin perustuvissa ”Cystus”-tuotteissaan tavaramerkille ominaisella tavalla muutoin kuin kuvailevasti, vaikka unionin yleisen tuomioistuimen olisi EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen lauseen soveltamedellytysten tutkimisen yhteydessä pitänyt katsoa, että tavaramerkillä on vähintään keskimääräinen erottamiskyky.

Valittaja katsoo myös, että toteamus, jonka mukaan unionin tavaramerkkiä nro 001273119 ”Cystus” ei ole käytetty ei-lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitetuissa lisäravintoaineissa EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisessa lauseessa tarkoitettulla tavalla tosiasiallisesti, on perusteluiltaan ristiriitainen ja riittämätön:

- Yhtäältä toteamus, jonka mukaan tavaramerkin käyttäminen y-kirjaimen sisältävässä kirjoitusasussa i-kirjaimen sisältävän kirjoitusasun sijasta ei riitä osoittamaan sen käyttöä unionin tavaramerkkinä, ja samanaikainen väite, jonka mukaan tällä toteamuksella ei oteta kantaa EU-tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun ehdottoman hylkäysperusteen olemassaoloon, ovat keskenään ristiriidassa.
- Toisaalta perustelut ovat riittämättömiä, koska niissä jätetään perustelematta, miksi tavaramerkin konkreettinen käyttötapa ei täytä EU-tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen lauseen vaatimuksia.

Valittaja katsoo lopuksi, että EU-tavaramerkkiasetuksen 75 artiklan toisen virkkeen tulkinnassa ja soveltamisessa on tehty oikeudellinen virhe. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen olettaessaan virheellisesti, ettei valitusosasto ole ottanut kantaa väitteeseen EU-tavaramerkkiasetuksen 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettun rekisteröinnin esteen olemassaolosta.

(¹) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009, EUVL L 78, s. 1.

Valitus, jonka Mast-Jägermeister SE on tehnyt 25.4.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-16/16, Mast-Jägermeister SE v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto, 9.2.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-217/17 P)

(2017/C 300/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Mast-Jägermeister SE (edustaja: C. Drzymalla, Rechtsanwalt)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa kokonaisuudessaan unionin yleisen tuomioistuimen 9.2.2017 asiassa T-16/16 antaman tuomion, jolla kanne hylättiin ja kantaja veloitettiin korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- siinä tapauksessa, että valitus todetaan perustelluksi, hyväksyy ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn ensimmäisen ja kolmannen kannevaatimuksen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajan valitus kohdistuu unionin yleisen tuomioistuimen 9.2.2017 asiassa T-16/16 antamaan tuomioon, jossa käsitellään mallin kuvaa koskevia edellytyksiä hakemuksen tekemispäivän vahvistamisen kannalta, nimittäin yhteisömallihakemusten nro 002683615-0001 ja nro 002683615-002 (Pikarit) osalta.

Unionin yleisen tuomioistuimen antamassa valituksenalaisessa tuomiossa rikotaan asetuksen N:o 6/2002 46 artiklan 2 ja 3 kohtaa, luettuna yhdessä saman asetuksen 36 ja 38 artiklan kanssa, koska unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että näiden säännösten tarkoituksesta ja tavoitteesta seuraa, ettei hakemuksia voida käsitellä yhteisömallihakemuksina, kun virasto katsoo, että haetun yhteisömallin suojan kohteesta on epätietoisuutta ja epäselvyyttä. Hakemuksen tekemispäivän merkityksestä mallin hakijalle täytyy kuitenkin johtaa, ettei mallin kuvalle aseteta korkeita vaatimuksia, ja 36 artiklan 1 kohdan c alakohdassa edellytetään vain mallin kuvan fyysistä toisintamiskelpoisuutta hakemuksen tekemispäivän hyväksymiseksi asetuksen N:o 6/2002 38 artiklan mukaisesti.

Myöskään asetuksen N:o 2245/2002 4 artiklan 1 kohdan e alakohdasta, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2245/2002 10 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan kanssa, ei seuraa – toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin väittää – muuta. Sikäli kuin siinä säädetään, että mallin kuvan laadun on oltava sellainen, että kaikki yksityiskohdat kohteesta, jolle suojaa haetaan, ovat selvästi erotettavissa, myös tässä säännöksessä tarkoitetaan vain kuvan fyysistä toisintamiskelpoisuutta. Tämä pätee erityisesti sitä taustaa vasten, että yksin hakija määrittää hakemuksen kohteen eli sen, mille suojaa haetaan. Viime kädessä mallin suojan alan kuitenkin määrittää lopullisesti yksistään loukkauskannetta käsittelevä tuomioistuin loukkausmenettelyssä.

Jos mallin rekisteröinti voisi sen kuvan vuoksi johtaa oikeudelliseen epävarmuuteen, sen rekisteröinti voidaan evätä, mutta evätä ei kuitenkaan voida hakemuksen tekemispäivän hyväksymistä, jolla on hakijalle suuri merkitys Pariisin liittosopimuksen 4 artiklan A kohdan mukaisten, etuoikeuden perustavan ensimmäisen hakemuksen vaikutuksia koskevien määräysten perusteella.

Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon 46 artiklan 2 kohdan ja 46 artiklan 3 kohdan eriytetyn säännöksen selkeää sanamuotoa. Hakemus ei asetuksen N:o 6/2002 46 artiklan 2 kohdan mukaan ole vain silloin yhteisömallihakemus, jos hakemuksen puutteet koskevat saman asetuksen 36 artiklan 1 kohdassa mainittuja ehtoja. Asetuksen 36 artiklan 1 kohdassa edellytetään kuitenkin mallin kovalta vain, että sen täytyy olla toisintamiskelpoinen. Kaikki muut puutteet, erityisesti sellaiset, jotka johtuvat asetuksen N:o 2245/2002 soveltamisesta, voivat johtaa asetuksen N:o 6/2002 46 artiklan 3 kohdan mukaan vain hakemuksen hylkäämiseen – kun hakemuksen tekemispäivä on ensin hyväksytty. Tämä ilmenee asetuksen N:o 6/2002 46 artiklan 3 kohdassa olevasta viittauksesta 45 artiklan 2 kohdan a alakohtaan, luettuna yhdessä 36 artiklan 5 kohdan kanssa.

Amtsgericht Hamburgin (Saksa) 15.5.2017 esittämä ennakkoratkaisupyyntö – Ramazan Dündar ym. v. Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Asia C-253/17)

(2017/C 300/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin

Amtsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Ramazan Dündar, Carolin Wenzel, Antonia Genovese, Jan-Maximilian Mügge

Vastapuoli: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Euroopan unionin tuomioistuimen presidentti on 20.6.2017 antamallaan määräyksellä poistanut asian tuomioistuimen rekisteristä.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Szczecinie (Puola) on esittänyt 7.6.2017 – Feniks Sp. z o.o. v. Azteca Products & Services SL

(Asia C-337/17)

(2017/C 300/17)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Feniks Sp. z o.o.

Vastaaja: Azteca Products & Services SL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asia, jossa asianosaisena on ostaja, jonka kotipaikka on yhdessä jäsenvaltiossa ja joka koskee toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevan kiinteistön myyntisopimuksen, joka on tehty ja kokonaisuudessaan täytetty tässä toisessa jäsenvaltiossa, julistamista pätemättömäksi sen johdosta, että myyjän velkojia on vahingoitettu, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EU) 1215/2012 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ”sopimusta koskeva asia”?
- 2) Onko edellä esitettyyn kysymykseen vastattava soveltaen acte éclairé -oppia unionin tuomioistuimen 17.6.1992 antamaan tuomioon, Jakob Handte & Co GmbH v. Traitements mécano-chimiques des surfaces SA, (C-26/91, EU:C:1992:268), viitaten siitä huolimatta, että kyseinen tuomio koski sellaisen valmistajan vastuuta tavarain virheestä, joka ei voinut ennakoida sitä, kenelle tavara myöhemmin luovutetaan, eikä siksi sitä, kuka voi kohdistaa vaatimuksia häneen, kun taas jotta kanne ostajaa vastaan ”kiinteistön myyntisopimuksen julistamiseksi pätemättömäksi” sen johdosta, että myyjän velkojia on vahingoitettu, olisi perusteltu, ostajalla on oltava tieto siitä, että oikeustoimi (myyntisopimus) toteutettiin velkojia vahingoittaen ja siten ostajan on varauduttava siihen, että myyjän henkilökohtainen velkoja voi nostaa tällaisen kanteen?

⁽¹⁾ EUVL 2012, L 351, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (Belgia) on esittänyt 8.6.2017 – Fremoluc NV v. Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP) ym., väliintulija: Flanderin hallintoalue

(Asia C-343/17)

(2017/C 300/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fremoluc NV

Vastaajat: Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlabinvest ABP), Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant (Vlaams Financieringsfonds), Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen NV (VMSW), Christof De Knop, Valérie De Knop, Melissa De Knop, Joanna De Keersmaecker ja Marie-Jeanne Thielemans

Väliintulija: Flanderin hallintoalue

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 21, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa sekä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ 22 ja 24 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä järjestelmälle, jonka perusteella viranomaisen hyödyntää maa-alueita tarkoituksenaan tarjota omistus- ja vuokra-asuntomarkkinoilla tontteja ja asuntoja edullisin ehdoin ensisijaisesti henkilöille, joilla on vahva yhteiskunnallinen, taloudellinen tai sosiokulttuurinen side kyseisen viranomaisen toimialueeseen, ja jonka yhteydessä asetetaan tuloja koskevia ehtoja, jotka valtaosa kyseisistä henkilöistä pystyy täyttämään, kuten on järjestelmässä, joka perustuu seuraaviin määräyksiin yhdessä tarkasteltuina:

- Vlaams-Brabantin maakuntaneuvoston 25.2.2014 tekemä päätös Agentschap voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant – Vlabinvest APB:n toimintaa ja hallintoa koskevasta maakunnallisesta ohjesäännöstä
- ehtoja, joilla Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen ja sosiaalisesta asuntotuotannosta vastaavat yhtiöt luovuttavat kiinteää omaisuutta, koskevan Flanderin hallituksen Flanderin asuntokoodeksin (Vlaamse Wooncode) täytäntöönpanemiseksi 29.9.2006 tekemän päätöksen 2/2 § (ja Flanderin hallituksen Flanderin asuntokoodeksin VII osaston täytäntöönpanemiseksi sosiaalista vuokra-asumista koskevan järjestelmän sääntelystä 12.10.2007 tekemän päätöksen 17 §:n 2–6 momentti)?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 158, s. 77.

Valitus, jonka Christoph Klein on tehnyt 9.6.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-309/10 RENV, Christoph Klein v. Euroopan komissio, 28.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-346/17 P)

(2017/C 300/19)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Christoph Klein (edustaja: H.-J. Ahlt, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Saksan liittotasavalta

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

1. kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 28.9.2016 asiassa T-309/10 RENV antaman tuomion

2. velvoittaa vastaajan maksamaan kantajalle 1 562 662,30 euroa kulloinkin voimassa olevan peruskoron 8 prosenttiyksikköä ylittävine korkoineen, jotka lasketaan tuomion julistamisesta lähtien
3. toteaa, että komission on korvattava kantajalle vielä tarkemmin määritettävä vahinko, joka tälle on aiheutunut 15.9.2006 jälkeen
4. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut
5. toissijaisesti kumoo unionin yleisen tuomioistuimen 28.9.2016 asiassa T-309/10 RENV antaman tuomion ja palauttaa oikeusriidan unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seuraavat perusteet:

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin rikkoo Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan 2 kohtaa, koska se jättää ottamatta huomioon unionin tuomioistuimen tuomion sitovan vaikutuksen laajuuden ja lähtee oikeudellisesti virheellisesti siitä, ettei kantaja voi asiassa C-120/14 P esitetyn neljännen valitusperusteen tutkimatta jättämisen vuoksi vaatia vahingonkorvausta effecto-laitteestaan.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin rikkoo uudelleen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan 2 kohtaa katsoessaan, ettei unionin tuomioistuimen oikeudellinen arviointi sitonut sitä. Unionin tuomioistuin toteaa tuomionsa 95 kohdassa, että riidanalainen ensimmäisen oikeusasteen tuomio on kumottava siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on siinä hylännyt kanteen sitä koskevan vaatimuksen osalta, että komissio on velvoitettava korvaamaan ne vahingot, jotka valittajalle – ovat aiheutuneet. Vastoin tätä oikeudellista arviointia unionin yleinen tuomioistuin on tullut oikeudellisesti virheellisesti siihen tulokseen, ettei oikeutta vahingonkorvaukseen ole puuttuvien edellytysten vuoksi.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin hylkää unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohdan vastaisesti toteamuksen siitä, että komissio on passiivisuudellaan direktiivin 93/42 8 artiklan 2 kohdan mukaisessa suojalausekemenettelyssä rikkonut myös perusoikeuskirjan 41 artiklaa perustellen tätä sillä, että kyseessä on kielletty uusi väite. Tämä on oikeudellisesti virheellistä sen vuoksi, että kantaja on tosiasiallisesti jo kannekirjelmässä vedonnut hyvän hallinnon periaatteisiin, jotka sisällöllisesti vastaavat perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaisia hyvän hallinnon periaatteita. Näin ollen kyseessä ei ole mikään uusi, kielletty väite.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin lähtee siitä, ettei direktiivissä anneta kantajalle henkilökohtaisesti eikä atmed AG:lle mitään oikeuksia. Valitus perustuu siihen, että tämä on unionin oikeuden vastaista, koska kumpikin adressaateista on suojalausekemenettelyssä ja voi vedota taloudellisesti keskeisesti sellaisena, jota asia koskee, tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen.

Viidenneksi unionin yleinen tuomioistuin kieltää oikeudellisesti virheellisesti komission menettelyn ja esiin tuotujen vahinkojen välisen syy-yhteyden. Näin tehdessään se ottaa tosiseikaston vääristyneellä tavalla huomioon ja luokittelee tosiseikat oikeudellisesti virheellisesti. Lisäksi se näin tehdessään rikkoo uudelleen direktiivin 93/42 8 artiklan 2 kohtaa, ei suorita oikeudellista tutkintaa eikä perustele päätöstään riittävästi.

Kuudenneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja kuulluksi tulemisen oikeutta koskevaa periaatetta, rikkoo Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa ja perusoikeuskirjan 47 artiklaa sekä ottaa tosiseikaston ja näytön vääristyneellä tavalla huomioon, koska se ei ole ottanut huomioon liitteitä KOM RENV 1 ja 2.

Seitsemänneksi unionin yleinen tuomioistuin loukkaa oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin periaatetta, rikkoo Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa, perusoikeuskirjan 47 artiklaa, unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 64 artiklan 3 kohdan d alakohtaa sekä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklaa, kun se ei ole hyväksynyt kantajan vaatimusta siitä, että komissio määrätä esittämään suojalausekeasiakirjat.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Rotterdam (Alankomaat) on esittänyt 12.6.2017 – A, B, C, D, E, F ja G v. Staatssecretaris van Economische Zaken

(Asia C-347/17)

(2017/C 300/20)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Rotterdam

Pääasian asianosaiset

Kantajat: A, B, C, D, E, F ja G

Vastaaja: Staatssecretaris van Economische Zaken

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004⁽¹⁾ liitteessä III olevan II jakson IV luvun 5 ja 8 kohdan säännökset ymmärrettävä siten, että siipikarjan ruhoissa ei enää sisäelinten poistamisen ja puhdistuksen jälkeen saa olla lainkaan näkyvää saastumista?
- 2) Koskevatko – – asetuksen (EY) N:o 853/2004 – – liitteessä III olevan II jakson IV luvun 5 ja 8 kohdan säännökset sekä ulosteeseen, sapen että kuvun sisällön aiheuttamaa saastumista?
- 3) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko – – asetuksen (EY) N:o 853/2004 – – liitteessä III olevan II jakson IV luvun 8 kohdan säännöstä tulkittava siten, että puhdistuksen on tapahduttava välittömästi sisäelinten poistamisen jälkeen, vai saako näkyvän saastumisen poistaminen tapahtua kyseisen säännöksen perusteella myös vasta jäähdytyksen tai leikkaamisen aikana tai pakkaamisen yhteydessä?
- 4) Sallitaanko ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden virallisen valvonnan järjestämistä koskevista erityissäännöistä 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004⁽²⁾ – – liitteessä I olevan I jakson II luvun D kohdan 1 alakohdassa se, että valtuutettu viranomainen poimii tarkastuksen yhteydessä ruhoja teurastuslinjalta ja tarkastaa sekä ulkopuolelta että sisäpuolelta ja rasvakudoksen alta, onko niissä näkyvää saastumista?
- 5) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi ja siipikarjan ruhoihin saa siis jäädä näkyvää saastumista, miten – – asetuksen (EY) N:o 853/2004 – – liitteessä III olevan II jakson IV luvun 5 ja 8 kohdan säännöksiä on siinä tapauksessa tulkittava? Millä tavoin silloin saavutetaan kyseisen asetuksen tavoite eli kansanterveyden suojelun korkean tason varmistaminen?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 139, s. 55.

⁽²⁾ EUVL 2004, L 139, s. 206.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Holland (Alankomaat) on esittänyt 19.6.2017 – Vision Research Europe BV v. Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

(Asia C-372/17)

(2017/C 300/21)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Holland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Vision Research Europe BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond

Ennakkoratkaisukysymys

Onko tiettyjen tavaroiden luokittelusta yhdistettyyn nimikkeistöön 4.2.2014 annettu Euroopan komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 113/2014 ⁽¹⁾ pätevä, mikäli rechtbankin väliaikainen ratkaisu, jonka mukaan alanimikettä 8525 80 30 on tulkittava siten, että edellä 2 ja 12 kohdassa kuvatun kaltainen kamera, jossa on haihtuva muisti, jonka seurauksena otetut kuvat poistuvat, kun otetaan uusia kuvia tai kun kamera suljetaan, voidaan luokitella kyseiseen alanimikkeeseen, on asianmukainen?

⁽¹⁾ EUVL 2014, L 38, s. 20.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Raad van State (Alankomaat) on esittänyt 26.6.2017 – Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B, muut osapuolet: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Asia C-380/17)

(2017/C 300/22)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Raad van State

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, K, B

Muut osapuolet: H.Y., Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin tuomioistuin oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (EUVL 2003, L 251 ja oikaisu EUVL 2012, L 71) 3 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja tuomion Nolan (EU:C:2012:638) perusteella toimivaltainen vastaamaan alankomaalaisen tuomioistuimen esittämiin ennakkoratkaisukysymyksiin, jotka koskevat kyseisen direktiivin säännösten tulkintaa oikeudenkäynnissä, jossa on kyse toissijaisen suojelun perusteella maassa oleskelevan henkilön perheenjäsenen oleskeluoikeudesta, kun tätä direktiiviä on Alankomaiden lainsäädännön nojalla sovellettava suoraan ja ehdottomasti toissijaisen suojelun perusteella maassa oleskeleviin henkilöihin?
- 2) Onko oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (EUVL 2003, L 251 ja oikaisu EUVL 2012, L 71) järjestelmä esteenä pääasioissa esillä olevalle kansalliselle säännökselle, jonka perusteella hakemus, joka koskee perheenyhdistämistä koskevan oikeuden myöntämistä V luvun suotuisampien säännösten perusteella, voidaan hylätä yksinomaan siitä syystä, ettei sitä ole esitetty 12 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa mainitussa määräajassa?

Onko tähän kysymykseen vastattaessa merkitystä sillä, että siinä tapauksessa, että edellä tarkoitettu määräaika ylitetään, on mahdollista, myös kielteisen päätöksen jälkeen, esittää perheenyhdistämistä koskeva hakemus, jonka yhteydessä arvioidaan, ovatko direktiivin 2003/86/EY 7 artiklassa tarkoitettut vaatimukset täyttyneet, ja otetaan huomioon 5 artiklan 5 kohdassa ja 17 artiklassa mainitut edut ja olosuhteet?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 30.6.2017 –
Openbaar Ministerie v. Freddy Lucien Magdalena Kirschstein ja Thierry Frans Adeline Kirschstein**

(Asia C-393/17)

(2017/C 300/23)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hof van beroep te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Openbaar Ministerie

Vastapuolet: Freddy Lucien Magdalena Kirschstein ja Thierry Frans Adeline Kirschstein

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY ⁽¹⁾ tulkittava siten, että se on esteenä korkea-asteen koulutusta koskevan 11.10.2013 annetun koodeksin II.75 §:n 6 momentissa olevalle säännökselle, jossa asetetaan ei-hyväksytyille koulutuslaitoksille yleisesti kielto käyttää antamissaan tutkintotodistuksissa nimitystä "master", kun kyseisellä säännöksellä pyritään yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, joka on tarve taata koulutuksen korkea taso, missä yhteydessä on voitava valvoa, onko ennalta vahvistetut laatuvaatimukset täytetty tehokkaasti?
- 2) Onko palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/123/EY ⁽²⁾ tulkittava siten, että se on esteenä korkea-asteen koulutusta koskevan 11.10.2013 annetun koodeksin II.75 §:n 6 momentissa vahvistetulle säännökselle, jossa asetetaan ei-hyväksytyille koulutuslaitoksille yleisesti kielto käyttää antamissaan tutkintotodistuksissa nimitystä "master", kun kyseisellä säännöksellä pyritään yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, joka on palveluiden vastaanottajien suojaaminen?
- 3) Läpäiseekö Flanderin hallituksen vahvistama rangaistussäännös, joka koskee ei-hyväksytyjä koulutuslaitoksia, jotka antavat "master"-tutkintotodistuksia, palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 10 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisen oikeasuhteisuustestin?

⁽¹⁾ EUVL 2005, L 149, s. 22.

⁽²⁾ EUVL 2006, L 376, s. 36

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 3.7.2017 –
Profit Europe NV v. Belgische Staat**

(Asia C-397/17)

(2017/C 300/24)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Profit Europe NV

Vastaaja: Belgische Staat

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko alanimikettä 7307 19 10⁽¹⁾ tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan pallografiittivaluraudasta tehtyjä osia, joilla on käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien osien ominaispiirteet, kun niiden objektiivisesti todettavista ominaispiirteistä ilmenee, että ne eroavat olennaisesti muokattavaksi soveltuvasta valuraudasta siksi, ettei pallografiittivaluraudan muokattavaksi soveltuvuus johdu asianmukaisesta lämpökäsittelystä, ja siksi, että pallografiittivaluraudalla on erilainen grafiitin muoto kuin muokattavaksi soveltuvalla valuraudalla, nimittäin pallografiitin muoto temperhiilen sijaan?
- 2) Onko alanimikettä 7307 11 00 tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan pallografiittivaluraudasta tehtyjä osia, joilla on käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien osien ominaispiirteet, kun niiden objektiivisesti todettavista ominaispiirteistä ilmenee, että ne vastaavat olennaisesti muokattavaksi soveltumattoman valuraudan objektiivisesti todettavia ominaispiirteitä?
- 3) Onko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 7307 19 10 selittävä huomautus, jossa todetaan, että muokattavaksi soveltuvalla valuraudalla tarkoitetaan myös pallografiittivalurautaa, jätettävä huomioon ottamatta, kun on kiistatonta, ettei pallografiittivalurauta ole muokattavaksi soveltuvaa valurautaa?

⁽¹⁾ Tariffi- ja tilastonimikkeistä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 3.7.2017 –
Profit Europe NV v. Belgische Staat****(Asia C-398/17)**

(2017/C 300/25)

*Oikeudenkäyntikieli: hollanti***Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim**

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia)

Pääasian asianosaiset*Kantaja:* Profit Europe NV*Vastaaja:* Belgische Staat**Ennakkoratkaisukysymykset**

- 1) Onko alanimikettä 7307 19 10⁽¹⁾ tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan pallografiittivaluraudasta tehtyjä osia, joilla on käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien osien ominaispiirteet, kun niiden objektiivisesti todettavista ominaispiirteistä ilmenee, että ne eroavat olennaisesti muokattavaksi soveltuvasta valuraudasta siksi, ettei pallografiittivaluraudan muokattavaksi soveltuvuus johdu asianmukaisesta lämpökäsittelystä, ja siksi, että pallografiittivaluraudalla on erilainen grafiitin muoto kuin muokattavaksi soveltuvalla valuraudalla, nimittäin pallografiitin muoto temperhiilen sijaan?
- 2) Onko alanimikettä 7307 11 00 tulkittava siten, että siinä tarkoitetaan pallografiittivaluraudasta tehtyjä osia, joilla on käsiteltävässä asiassa kyseessä olevien osien ominaispiirteet, kun niiden objektiivisesti todettavista ominaispiirteistä ilmenee, että ne vastaavat olennaisesti muokattavaksi soveltumattoman valuraudan objektiivisesti todettavia ominaispiirteitä?

- 3) Onko yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeen 7307 19 10 selittävä huomautus, jossa todetaan, että muokattavaksi soveltuvalla valuraudalla tarkoitetaan myös pallografiittivalurautaa, jätettävä huomioon ottamatta, kun on kiistatonta, ettei pallografiittivalurauta ole muokattavaksi soveltuvaa valurautaa?

(¹) Tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2658/87 (EYVL 1987, L 256, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 7.7.2017 – A

(Asia C-410/17)

(2017/C 300/26)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Muu asianosainen: Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 24 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että liiketoimintanaan purkutyöurakoita suorittavan yhtiön suorittaman purkutyöurakan katsotaan käsittävän vain yhden liiketoimen, kun purkutyöyhtiön ja tilaajan välisessä sopimuksessa noudatettavien ehtojen mukaan purkutyöyhtiön velvollisuutena on purkujätteen poiskuljettaminen ja purkutyöyhtiö voi – siltä osin kuin purkujätteeseen sisältyy metalliromua – myydä metalliromun edelleen kierrätysromua ostaville yrityksille?

Vai onko, kun otetaan huomioon arvonlisäverodirektiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan säännös, luettuna yhdessä direktiivin 14 artiklan 1 kohdan säännöksen kanssa, mainitunlaista purkutyösopimusta tulkittava siten, että sopimus sisältää kaksi liiketoimintaa, eli yhtäältä purkutyöyhtiön suorittaman palvelun myynnin purkutyön tilaajalle ja toisaalta purkutyöyhtiön edelleen myytävissä olevan metalliromun oston purkutyön tilaajalta?

Onko asiassa merkitystä sillä, että purkutyöyhtiö ottaa purkutyötä hinnoitellessaan hintaa alentavana tekijänä huomioon sen, että purkutyöyhtiön on mahdollista saada tuloja myös purkujätteen hyödyntämisestä?

Onko asiassa merkitystä sillä, että hyödyntämiskelpoisen purkujätteen määrästä ja arvosta ei ole sovittu purkutyösopimuksessa eikä sitä ole sovittu myöhemminkään ilmoitettavaksi purkutyön tilaajalle, ja sillä, että purkujätteen määrä ja arvo selviää vasta, kun purkutyöyhtiö myy sen edelleen?

- 2) Onko arvonlisäverodirektiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 14 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava tilanteessa, jossa liiketoimintanaan purkutyöurakoita suorittava yhtiö tekee purettavan kohteen omistajan kanssa sopimuksen siitä, että purkutyöyhtiö ostaa purettavan kohteen ja sopimuksessa purkutyöyhtiö sitoutuu purkamaan kohteen ja viemään purkujätteen pois tietyssä sopimuksessa määritellyssä ajassa sopimussakon uhalla, siten, että kysymyksessä on vain yksi liiketoimi, joka käsittää purettavan kohteen omistajan suorittaman tavaran myynnin purkutyöyhtiölle?

Vai onko, kun otetaan huomioon arvonalisäverodirektiivin 2006/112/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännös, luettuna yhdessä direktiivin 24 artiklan 1 kohdan säännöksen kanssa, mainitunlaista sopimusta tulkittava siten, että se sisältää kaksi liiketointa, eli yhtäältä purettavan kohteen omistajan suorittaman tavaran myynnin purkutyöyhtiölle ja toisaalta purkutyöyhtiön suorittaman purkutyöpalvelun tavaran myyjälle?

Onko asiassa merkitystä sillä, että purkutyöyhtiö ottaa tavaraa koskevan ostotarjouksensa hinnoittelussa sitä alentavana tekijänä huomioon tavaran purkamisesta ja poiskuljettamisesta purkutyöyhtiölle aiheutuvat kustannukset?

Onko asiassa merkitystä sillä, että tavaran myyjä on tietoinen tavaran purkamisesta ja poiskuljettamisesta purkutyöyhtiölle aiheutuvien kustannusten ottamisesta huomioon tavaran hintaa alentavana tekijänä, kun otetaan huomioon, ettei näistä kustannuksista sovita osapuolten välillä eikä näiden kustannusten arvioidun tai toteutuneen määrän ole tarkoitus missään vaiheessa tulla tavaran myyjän tietoon?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour constitutionnelle (Belgia) on esittänyt 7.7.2017 – Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL v. Conseil des ministres (Belgian hallitus)

(Asia C-411/17)

(2017/C 300/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour constitutionnelle

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Vastaaja: Conseil des ministres (Belgian hallitus)

Muu osapuoli: Electrabel SA

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko ”valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista” tehdyn Espoon yleissopimuksen 2 artiklan 1–3, 6 ja 7 kappaletta, 3 artiklan 8 kappaletta, 5 artiklaa, 6 artiklan 1 kappaletta ja yleissopimuksen lisäyksessä I olevaa 2 kohtaa tulkittava Tausta-asiakirjassa yleissopimuksen soveltamisesta ydinenergiaan liittyviin toimintoihin ja Suosituksissa hyväksi käytännöiksi yleissopimuksen soveltamisessa ydinenergiaan liittyviin toimintoihin annettujen täsmennysten mukaisesti?
2. Voidaanko Espoon yleissopimuksen 1 artiklan ix) kohtaa, jossa määritellään ”toimivaltainen viranomainen” tulkita niin, että sillä suljetaan mainitun yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle senkaltaiset lainsäädäntötoimet kuin 28.6.2015 annettu laki ”vaihteelta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, kun otetaan huomioon muun muassa kyseisen lain antamisen yhteydessä tehdyt erilaiset selvitykset ja suoritettavat kuulemiset?
3. a) Onko Espoon yleissopimuksen 2–6 artiklaa tulkittava niin, että niitä sovelletaan ennen 28.6.2015 annetun lain [”] vaihteelta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, jonka 2 §:llä lykätään Doel 1 – ja Doel 2 -ydinvoimaloiden käytöstä poistamisen ja teollisen sähköntuotannon lopettamisen päivämäärää, kaltaisen lainsäädäntötoimen hyväksymistä?

- b) Onko a) kohdassa esitettyyn kysymykseen annettava vastaus erilainen sen mukaan, koskeeko se Doel 1 – vai Doel 2 -voimalaa, kun otetaan huomioon se, että ensimmäisen voimalan osalta on toteutettava hallinnollisia toimia, joilla edellä mainittu 28.6.2015 annettu laki pannaan täytäntöön?
- c) Voiko sähkön toimitusvarmuus maassa olla yleisen edun mukainen pakottava syy, jonka perusteella voidaan poiketa Espoon yleissopimuksen 2–6 artiklan soveltamisesta tai lykätä sen soveltamista?
4. Onko ”tiedon saatavuudesta, yleisön osallistumisesta päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuudesta ympäristöasioissa” tehdyn Århusin yleissopimuksen 2 artiklan 2 kohtaa, jossa määritellään ”toimivaltainen viranomaisen” tulkittava niin, että sillä suljetaan mainitun yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle senkaltaiset lainsäädäntötoimet kuin 28.6.2015 annettu laki ”vaiheittaisesta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, kun otetaan huomioon kyseisen lain antamisen yhteydessä tehdyt erilaiset selvitykset ja suoritettavat kuulemiset tai kun niitä ei oteta huomioon?
5. a) Kun otetaan huomioon muun muassa ”Maastrichtin suositukset keinoista edistää yleisön tosiasiallista osallistumista ympäristöä koskevaan päätöksentekomenettelyyn” monivaiheisen päätöksentekomenettelyn suhteen, onko Århusin yleissopimuksen 2 ja 6 artiklaa sekä sen liitettä I.I tulkittava niin, että niitä sovelletaan ennen 28.6.2015 annetun lain ”vaiheittaisesta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, jonka 2 §:llä lykätään Doel 1 – ja Doel 2 -ydinvoimaloiden käytöstä poistamisen ja teollisen sähköntuotannon lopettamisen päivämäärää, kaltaisen lainsäädäntötoimen hyväksymistä?
- b) Onko a) kohdassa esitettyyn kysymykseen annettava vastaus erilainen sen mukaan, koskeeko se Doel 1 – vai Doel 2 -voimalaa, kun otetaan huomioon se, että ensimmäisen voimalan osalta on toteutettava hallinnollisia toimia, joilla edellä mainittu 28.6.2015 annettu laki pannaan täytäntöön?
- c) Voiko sähkön toimitusvarmuus maassa olla yleisen edun mukainen pakottava syy, jonka perusteella voidaan poiketa Århusin yleissopimuksen 2 ja 6 artiklan soveltamisesta tai lykätä sen soveltamista?
6. a) Onko tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohtaa sekä sen liitteessä II olevan 13 kohdan a alakohtaa, mahdollisesti luettuina Espoon ja Århusin yleissopimusten valossa, tulkittava niin, että niitä sovelletaan ydinvoimalan käytöstä poistamisen ja teollisen sähköntuotannon lopettamisen päivämäärän lykkäämiseen, johon liittyy – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – Doel 1 – ja Doel 2 -ydinvoimaloiden osalta merkittäviä investointeja ja turvallisuuden liittyviä parannustoimia?
- b) Jos a) kohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2011/92/EU 2–8 artiklaa ja 11 artiklaa sekä liitteitä I, II ja III tulkittava niin, että niitä sovelletaan ennen 28.6.2015 annetun lain ”vaiheittaisesta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, jonka 2 §:llä lykätään Doel 1 – ja Doel 2 -ydinvoimaloiden käytöstä poistamisen ja teollisen sähköntuotannon lopettamisen päivämäärää, kaltaisen lainsäädäntötoimen hyväksymistä?
- c) Onko a) ja b) kohdassa esitettyihin kysymyksiin annettava vastaus erilainen sen mukaan, koskeeko se Doel 1 – vai Doel 2 -voimalaa, kun otetaan huomioon se, että ensimmäisen voimalan osalta on toteutettava hallinnollisia toimia, joilla edellä mainittu 28.6.2015 annettu laki pannaan täytäntöön?
- d) Jos a) kohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2011/92/EU 2 artiklan 4 kohtaa tulkittava niin, että se sallii ydinvoimalan käytöstä poistamisen lykkäämisen vapauttamisen direktiivin 2011/92/EU 2–8 artiklan ja 11 artiklan soveltamiselta sähkön toimitusvarmuuteen maassa liittyvistä yleisistä etua koskevista pakottavista syistä?

7. Onko direktiivin 2011/92/EU 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua ”erityisen lainsäädännön alaan kuuluvan säädöksen” käsitettä tulkittava niin, että sillä suljetaan mainitun direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle senkaltaiset lainsäädäntötoimet kuin 28.6.2015 annettu laki ”vaiheittaisesta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, kun otetaan huomioon muun muassa kyseisen lain antamisen yhteydessä tehdyt erilaiset selvitykset ja suoritettavat kuulemiset, joilla mahdollisesti voidaan saavuttaa edellä mainitun direktiivin tavoitteet?
8. a) Onko luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21.5.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ 6 artiklaa ja luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ 3 ja 4 artiklaa, mahdollisesti luettuina yhdessä direktiivin 2011/92/EU ja Espoon sekä Århusin yleissopimusten valossa, tulkittava niin, että niitä sovelletaan ydinvoimalan käytöstä poistamisen ja teollisen sähköntuotannon lopettamisen päivämäärän lykkäämiseen, johon liittyy – kuten nyt käsiteltävässä asiassa – Doel 1 – ja Doel 2 -ydinvoimaloiden osalta merkittäviä investointeja ja turvallisuuteen liittyviä parannustöitä?
- b) Jos a) kohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 3 kohtaa tulkittava niin, että sitä sovelletaan ennen 28.6.2015 annetun lain ”vaiheittaisesta ydinenergiasta luopumisesta sähkön teollisessa tuotannossa 31.1.2003 annetun lain muuttamisesta energiatoimitusten varmuuden takaamiseksi”, jonka 2 §:llä lykätään Doel 1 – ja Doel 2 -ydinvoimaloiden käytöstä poistamisen ja teollisen sähköntuotannon lopettamisen päivämäärää, kaltaisen lainsäädäntötoimen hyväksymistä?
- c) Onko a) ja b) kohdassa esitettyihin kysymyksiin annettava vastaus erilainen sen mukaan, koskeeko se Doel 1 – vai Doel 2 -voimalaa, kun otetaan huomioon se, että ensimmäisen voimalan osalta on toteutettava hallinnollisia toimia, joilla edellä mainittu 28.6.2015 annettu laki pannaan täytäntöön?
- d) Jos a) kohdassa esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 4 kohtaa tulkittava niin, että erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavana syynä voidaan pitää sähkön toimitusvarmuuteen maassa liittyviä syitä, kun otetaan huomioon muun muassa edellä mainittu 28.6.2015 annetun lain antamisen yhteydessä tehdyt erilaiset selvitykset ja suoritettavat kuulemiset, joilla mahdollisesti voidaan saavuttaa edellä mainitun direktiivin tavoitteet?
9. Jos edellä esitettyihin ennakkoratkaisukysymyksiin annettujen vastausten pohjalta kansallisen tuomioistuimen olisi pääteltävä, että riidanalaisella lailla on jätetty täyttämättä edellä mainituista yleissopimuksista tai direktiiveistä johtuvia velvollisuuksia ja ettei sähkön toimitusvarmuus maassa voi olla yleisen edun mukainen pakottava syy, jonka perusteella kyseisistä velvollisuuksista olisi mahdollista poiketa, voisiko kansallinen tuomioistuin pysyttää 28.6.2015 annetun lain vaikutukset oikeudellisen epävarmuuden välttämiseksi ja sen mahdollistamiseksi, että edellä mainituista yleissopimuksista tai direktiiveistä johtuvat ympäristövaikutusten arviointia ja yleisön osallistumista koskevat velvollisuudet täytetään?

⁽¹⁾ EUVL L 26, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 206, s. 7.

⁽³⁾ EUVL L 20, s. 7.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 10.7.2017 – AREX CZ a.s.
v. Odvolací finanční ředitelství**

(Asia C-414/17)

(2017/C 300/28)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja (kantaja ensimmäisessä oikeusasteessa): AREX CZ a.s.

Muu asianosainen (vastaaja ensimmäisessä oikeusasteessa): Odvolací finanční ředitelství

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko mitä tahansa verovelvollista pidettävä yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 138 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuna verovelvollisena? Jos ei, mihin verovelvollisiin kyseistä säännöstä sovelletaan?
- 2) Jos unionin tuomioistuin vastaa, että arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 2 kohdan b alakohtaa sovelletaan pääasian kohteena olevan kaltaiseen tilanteeseen (jossa tuotteiden hankkija on rekisteröity verovelvolliseksi), onko tätä säännöstä tulkittava siten, että jos nämä tuotteet lähetetään tai kuljetetaan valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY⁽²⁾ kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY⁽³⁾ (jäljempänä valmisteverodirektiivi) asianomaisten säännösten mukaisesti, luovutusta, joka liittyy valmisteverodirektiivin mukaiseen menettelyyn, on pidettävä luovutuksena, joka oikeuttaa tämän säännöksen mukaiseen vapautukseen, vaikka arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdan mukaisen vapautuksen edellytykset eivät muilta osin täyty, kun otetaan huomioon tavaroiden kuljetuksen kohdistaminen toiseen liiketoimeen?
- 3) Jos unionin tuomioistuin vastaa, että arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 2 kohdan b alakohtaa ei sovelleta pääasian kohteena olevan kaltaiseen tilanteeseen, onko se, että tavarat kuljetetaan väliaikaisen valmisteverottomuuden järjestelmässä, ratkaisevaa tehtäessä päätös siitä, mihin useista peräkkäisistä luovutuksista kuljetus on kohdistettava, kun kyseessä on arvonlisäverodirektiivin 138 artiklan 1 kohdan mukainen oikeus arvonlisäveron vapautukseen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25.2.1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL 1992, L 76, s. 1).

⁽³⁾ Valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL 2009, L 9, s. 12).

Kanne 12.7.2017 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-420/17)

(2017/C 300/29)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: O. Beynet ja C. Hermes)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30.11.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY 5 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä peltosirkun yleisen suojelujärjestelmän luomiseksi Landesin departementissa

— Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Ranska ei ole milloinkaan toteuttanut tarvittavia johdonmukaisia ja koordinoituja suojelutoimenpiteitä peltosirkun suojelujärjestelmän luomiseksi, minkä vuoksi se ei ole noudattanut direktiivin 2009/147/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social nro 2 de Terrassa (Espanja) on esittänyt 14.7.2017 – Elena Barba Giménez v. Francisca Carrión Lozano

(Asia C-426/17)

(2017/C 300/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social nro 2 de Terrassa

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Elena Barba Giménez

Vastaaja: Francisca Carrión Lozano

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiiviä 93/13⁽¹⁾, luettuna yhdessä direktiivin 2005/29⁽²⁾ ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, kuten siviiliprosessilain 1/2000 35§:ssä, että viranomaiset, joiden tehtävänä on käsitellä asiat, joissa ratkaistaan palkkioita koskevat vaatimukset (maksamattomien palkkioiden perimistä koskeva menettely), eivät voi tutkia omasta aloitteestaan ennen täytäntöönpanoperusteen vahvistamista, onko asianajajan ja kuluttajan välillä tehdyssä sopimuksessa kohtuuttomia sopimusehtoja tai onko toteutettu sopimattomia kaupallisia menettelyjä?
- 2) Ovatko oikeusavustajiksi nimetyt asianajajat direktiivin 93/13 2 artiklan c alakohdassa ja direktiivin 2005/29 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja "elinkeinonharjoittajia"? Sovelletaanko direktiivin 2005/29 6 artiklan 1 kohdan d alakohtaa ja 7 artiklan 2 kohtaa tilanteisiin, joissa elinkeinonharjoittajan palkkioita säännellään oikeussäännöllä?
- 3) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiiviä 2005/29 tulkittava siten, että se on esteenä lain 1/1996 36 §:ään sisältyvän kaltaiselle sääntelylle, jonka mukaan laissa vahvistetun palkkiojärjestelmän soveltaminen on pakollista siitä huolimatta, että elinkeinonharjoittaja on jättänyt mainitsematta seikkoja tai menetellyt harhaanjohtavasti palvelujensa hinnan vahvistamisen osalta?
- 4) Onko SEUT 101 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä lain 1/1996 36 §:ssä vahvistetun kaltaiselle sääntelylle, jonka mukaan oikeusapujärjestelmässä palveluja tarjoavien asianajajien korvauksiin sovelletaan tilanteessa, jossa vaatimus hyväksytään, näiden ennalta hyväksymää palkkiotaksaa, josta jäsenvaltion viranomaiset eivät voi poiketa?
- 5) Täyttääkö tämä sääntely direktiivin 2006/123/EY⁽³⁾ 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut välttämättömyyden ja oikeasuhteisuuden vaatimukset?

- 6) Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä lain 1/1996 36 §:n kaltaiselle sääntelylle, jonka mukaan tilanteessa, jossa esitetty vaatimus hyväksytään mutta kuluvastuun kohdentumisesta ei ole määrätty, oikeusapuun oikeutettu on velvollinen maksamaan asianajajalle ammattikunnan hyväksymän palkkiotaksan mukaiset palkkiot, joiden suuruus on yli 50 prosenttia sosiaaliturvaetuuden vuotuisesta määrästä?

⁽¹⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

⁽²⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL 2005, L 149, s. 22).

⁽³⁾ Palveluista sisämarkkinoilla 12.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY (EUVL 2006, L 376, s. 36).

Unionin tuomioistuimen yhdeksännen jaoston puheenjohtajan määräys 19.6.2017 – Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta

(Asia C-606/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/31)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Unionin tuomioistuimen yhdeksännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 25.1.2016.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 27.6.2017 – Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-683/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/32)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 29.2.2016.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.6.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Frankfurt am Main – Saksa) – Richard Rodriguez Serin v. HOP!-Regional

(Asia C-539/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 30.1.2017.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 5.7.2017 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Cour d'appel de Mons – Belgia) – Belgian valtio v. Biologie Dr Antoine SPRL**

(Asia C-548/16) ⁽¹⁾

(2017/C 300/34)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 30, 30.1.2017.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 13.7.2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA

(Asia T-348/16 OP) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Takaisinsaantihakemus — Yksipuolisen tuomion täytäntöönpanon lykkääminen — Välituomio)

(2017/C 300/35)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos)

Vastaaja: Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpanovirasto (ERCEA) (asiamiehet: M. Pesquera Alonso ja F. Sgritta, avustajanaan asianajaja E. Kourakis)

Oikeudenkäynnin kohde

Tuomiota 6.4.2017 Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA (T-348/16, ei julkaistu, EU:T:2017:268) koskeva takaisinsaantihakemus.

Tuomiolauselma

Tuomion 6.4.2017, Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA (T-348/16), täytäntöönpanoa lykätään siihen asti, kunnes Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpanoviraston (ERCEA) tekemästä takaisinsaantihakemuksesta on annettu ratkaisu.

⁽¹⁾ EUVL C 296, 16.8.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.7.2017 – myToys.de v. EUIPO – Laboratorios Indas (myBaby)

(Asia T-519/15) ⁽¹⁾

[EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin myBaby rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-sanamerkki, EU-kuviomerkki ja kansallinen sanamerkki MAYBABY, May BaBy ja MAY BABY — Liitännäinen valitus — Asetuksen (EY) N:o 216/96 8 artiklan 3 kohta — Pelkästään vahvistava päätös — Tutkimatta jättäminen]

(2017/C 300/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: myToys.de GmbH (Berliini, Saksa) (edustajat: C. asianajajat Hauss-Löhde ja M. Mette)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (edustaja: asiamies H. Kunz)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa, väliintulijana unionin yleisessä tuomioistuimessa: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcon, Espanja) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Oikeudenkäynnin kohde

EUIPO:n toisen valituslautakunnan 17.6.2015 (asia R 1002/2014-2) tekemästä päätöksestä nostettu kanne, joka koskee Laboratorios Indasin ja myToys.de:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) myToys.de GmbH vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, sekä veloitetaan korvaamaan Laboratorios Indas, SA:n oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 363, 3.11.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 13.7.2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA

(Asia T-348/16 OP-R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Välityslauseke — Yksipuolinen tuomio — Hakemus tuomion täytäntöönpanon lykkäämiseksi — Toimivallan puuttuminen)

(2017/C 300/37)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja pääasiassa: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Thessaloniki, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Christianos)

Vastaaja pääasiassa: Euroopan tutkimusneuvoston toimeenpanovirasto (ERCEA) (asiamiehet: M. Pesquera Alonso ja F. Sgritta, avustajanaan asianajaja E. Kourakis)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus, joka perustuu Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 123 artiklan 4 kohtaan ja 156 artiklaan ja jolla haetaan 6.4.2017 annetun tuomion Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. ERCEA (T 348/16, ei julkaistu, EU: T:2017:268) täytäntöönpanon lykkäämistä.

Määräysosa

- 1) Hakemus hylätään.
 - 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
-

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.7.2017 – Valittajana HI sekä muuna osapuolena komissio**(Asia T-464/16 P) ⁽¹⁾****(Muutoksenhaku — Henkilöstö — Virkamiehet — Unionin rahoittama hanke — Eturistiriita — Kurinpitomenettely — Palkkaluokan alentaminen seuraamuksena — Kanteen hylkääminen ensimmäisessä oikeusasteessa — Valitus, jonka tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja joka on osittain selvästi perusteeton)**

(2017/C 300/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: HI (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Ehrbar ja F. Simonetti)

Oikeudenkäynnin kohde

Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (yhden tuomarin kokoonpano) 10.6.2016 antamasta tuomiosta HI v. komissio (F-133/15, EU:F:2016:127) tehty valitus, jossa vaaditaan tämän tuomion kumoamista.

Määräysosa

- 1) Valitus hylätään.
- 2) HI vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komissiolle tässä oikeusasteessa aiheutuneet kulut.

⁽¹⁾ EUVL C 371, 10.10.2016.

Kanne 11.7.2017 – Nexans France ja Nexans v. komissio**(Asia T-423/17)**

(2017/C 300/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Nexans France (Courbevoie, Ranska) ja Nexans (Courbevoie, Ranska) (edustajat: solicitor M. Powell ja solicitor A. Rogers ja asianajaja G. Forwood)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Nexans Francen ja Nexansin kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 tehdyn komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan nojalla esittämän luottamuksellista käsittelyä koskevasta pyynnöstä 2.5.2017 annetun komission päätöksen C(2017) 3051 final (asia AT.39610 – Voimakkaapelit) niiltä osin, kuin sillä hylätään kantajien luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset, koska aineisto, johon he vetoavat asiassa T-449/14, oli saatu lainvastaisesti (niin kutsuttu vaatimusten ryhmä I), ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio teki oikeudellisen virheen kun se ei esittänyt riittäviä perusteluita ja rikkoi SEUT 296 artiklaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohtaa sekä päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan 2 kohtaa.
2. Toinen kanneperuste perustuu siihen, että komissio teki virheen arvioidessaan kantajien päätöksen 2011/695/EU 8 artiklan 2 kohdan nojalla tekemää vaatimusta: ensiksi, kun se totesi, että osa riidanalaisesta aineistosta oli jo tunnettua tiettyjen henkilöiden keskuudessa, ja toiseksi, kun se ei ottanut asianmukaisesti huomioon tehokkaan oikeussuojan periaatetta, ja kolmanneksi, kun se totesi, etteivät kantajien intressit ansaitse suojaa.
3. Kolmas kanneperuste perustuu siihen, että komissio rikkoi syyttömyysolettamaa, kun otetaan huomioon, että, tapa, jolla riidanalainen aineisto oli saatu, on riidanalainen vireillä olevassa kanteessa asiassa T-449/14. Riidanalaisen aineiston julkaiseminen tekisi asian minkäänlaisen kumoamisen merkityksettömäksi.

Kanne 12.7.2017 – Dehousse v. Euroopan unionin tuomioistuin

(Asia T-433/17)

(2017/C 300/40)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Franklin Dehousse (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat L. Levi ja S. Rodrigues)

Vastaaja: Euroopan unionin tuomioistuin

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— tutkii kanteen ja toteaa sen perustelluksi

sekä näin ollen

— kumoaa 18.5.2017 tehdyn päätöksen, jolla vastaaja hylkäsi kantajan 12.4.2017 esittämän uudistetun pyynnön saada tutustua asiakirjoihin, ja 22.5.2017 tehdyn päätöksen, jolla vastaaja hylkäsi osittain kantajan 16.3.2017 tekemän uudistetun pyynnön saada tutustua asiakirjoihin

— toteaa vastaajan SEUT 340 artiklassa tarkoitetun vastuun

— määrää vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneen aineettoman vahingon, joka on arvioitu ex aequo et bono kymmeneksi tuhanneksi (10 000) euroksi ja toissijaisesti yhdeksi symboliseksi euroksi

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kumoamisvaatimuksensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen ja vahingonkorvausvaatimuksensa tueksi yhteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee yleisön oikeudesta tutustua Euroopan unionin tuomioistuimen hallussa sen hallinnollisten tehtävien hoitamiseksi oleviin asiakirjoihin 11.10.2016 tehdyn Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksen (2016/C 445/03), SEUT 15 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 42 artiklan rikkomista ja liittyy yleisön oikeuteen saada tutustua toimielinten asiakirjoihin ja avoimuusvelvoitteeseen. Erityisesti kantaja väittää, että riidanalaiset päätökset on kumottava siltä osin kuin niissä ei anneta oikeutta tutustua tiettyihin asiakirjoihin, annetaan epätäydellinen oikeus tutustua muihin asiakirjoihin tai annetaan oikeus tutustua asiakirjoihin, joiden useat kohdat ovat peitettyjä.
2. Toinen kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklan ja perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomista siltä osin kuin riidanalaiset päätökset ovat virheellisiä tai niitä ei ole perusteltu riittävästi.
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista.

Unionin saattamisesta sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen kantaja väittää, että vastaajana oleva toimielin on toiminut sääntöjenvastaisesti, mikä aiheuttaa vastuun. Sen toimet ovat aiheuttaneet kantajalle vakavan aineettoman vahingon, josta hän vaatii korvausta.

Kanne 12.7.2017 – ClientEarth ym. v. komissio

(Asia T-436/17)

(2017/C 300/41)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ClientEarth (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta), European Environmental Bureau (EEB) (Bryssel, Belgia), The International Chemical Secretariat (Göteborg, Ruotsi) ja International POPs Elimination Network (IPEN) (Göteborg) (edustaja: asianajaja A. Jones)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja hyväksymään sen
- kumoamaan 2.5.2017 päivätyn komission päätöksen C(2017) 2914 final, jolla komissio kieltäytyi tarkastelemasta uudelleen kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) 18.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1) nojalla annetusta luvasta lyijysulfokromaattikeltaisen ja lyijykromaattimolybdaattisulfaattipunainen tiettyjä käyttötarkoituksia varten annettua komission päätöstä C(2016)5644
- kumoamaan komission päätöksen C(2016)5644
- velvoittamaan komission korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut
- määräämään muista tarpeellisista toimenpiteistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisellä kanneperusteella väitetään, että päätös C(2017) 2914 final sisältää ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä sen osalta, oliko DCC Maastricht BV:n esittämä lupahakemus REACH-asetuksen 62 artiklan ja 60 artiklan 7 kohdan mukainen.

2. Toisella kanneperusteella väitetään, että päätös C(2017) 2914 final sisältää ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä REACH-asetuksen 60 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sosioekonomisen arvioinnin osalta.
3. Kolmannella kanneperusteella väitetään, että päätös C(2017) 2914 final sisältää ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä REACH-asetuksen 60 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetun vaihtoehtojen arvioinnin osalta.
4. Neljännellä kanneperusteella väitetään, että päätös C(2017) 2914 final sisältää ilmeisiä oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä unionin oikeuden yleisten periaatteiden, mukaan lukien perusteluvollisuus ja ennalta varautumisen periaate, REACH-asetuksen mukaisen lupamenettelyn asiayhteydessä soveltamisen osalta.

Kanne 14.7.2017 – Oy Karl Fazer v. EUIPO – Kraft Foods Belgium Intellectual Property (MIGNON)

(Asia T-437/17)

(2017/C 300/42)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Oy Karl Fazer Ab (Vantaa, Suomi) (edustaja: asianajaja L. Laaksonen)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Kraft Foods Belgium Intellectual Property (Halle, Belgia)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki MIGNON – Rekisteröintihakemus nro 10 995 892

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 24.4.2017 asiassa R 1859/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen päätöksen

— sallii tavaramerkin rekisteröinnin kaikkia hakemuksen kohteena olevia tavaroita varten.

Kanneperusteet

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 18.7.2017 – Sevenfriday v. EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)

(Asia T-448/17)

(2017/C 300/43)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Sevenfriday AG (Zürich, Sveitsi) (edustajat: asianajajat M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini ja G. Bellomo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Seven SpA (Leini, Italia)

EUIPO:ssa käyty menettely

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki SEVENFRIDAY – Rekisteröintihakemus nro 12 915 021

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.5.2017 asiassa R 2291/2016-2

Vaatus

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään Sevenfriday AG:n tekemän valitus 7.10.2016 tehdystä päätöksestä B2400482, ja näin ollen hyväksyy EU-tavaramerkkiä koskevan rekisteröintihakemuksen.

Oikeudellinen peruste

— Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohtaa on rikottu.

Kanne 18.7.2017 – Sevenfriday v. EUIPO – Seven (SEVENFRIDAY)

(Asia T-449/17)

(2017/C 300/44)

Kannekirjelmän kieli: *englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet**

Kantaja: Sevenfriday AG (Zürich, Sveitsi) (edustajat: asianajajat M. Mostardini, F. Mellucci, S. Pallavicini ja G. Bellomo)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Seven SpA (Leini, Italia)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki SEVENFRIDAY – Rekisteröintihakemus nro 13 500 533

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.5.2017 asiassa R 2292/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään Sevenfriday AB:n 10.10.2016 päätöksestä B252649 tekemä valitus ja siten hyväksytään hakemuksen nro 16500533 rekisteröinti EU-tavaramerkiksi
- toissijaisesti kumoaa riidanalaisen päätöksen ainakin luokkaan 9 kuuluvien tavaroiden osalta.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Kanne 14.7.2017 – Bateni v. neuvosto

(Asia T-455/17)

(2017/C 300/45)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Naser Bateni (Hampur, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Schlingmann ja M. Bever)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

1. velvoittamaan Euroopan unionin, jota neuvosto edustaa, suorittamaan kantajalle määrältään 250 000,00 euron vahingonkorvaus aineettomasta vahingosta, jonka kantaja väittää kärsineensä sen seurauksena, että hänet sisällytettiin
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 1.12.2011 annetulla neuvoston päätöksellä 2011/783/YUTP (EUVL 2011, L 319, s. 71) neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP liitteessä II olevaan taulukkoon III ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 961/2010 täytäntöönpanosta 1.12.2011 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1245/2011 (EUVL 2011, L 319, s. 11) asetuksen (EU) N:o 961/2010 liitteessä VIII olevaan taulukkoon III
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja asetuksen (EU) N:o 961/2010 kumoamisesta 23.3.2012 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 267/2012 (EUVL 2012, L 88, s. 1) liitteessä IX olevaan taulukkoon III
 - Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun päätöksen 2010/413/YUTP muuttamisesta 15.11.2013 annetun neuvoston päätöksen 2013/661/YUTP (EUVL 2013, L 306, s. 18) liitteessä olevaan taulukkoon III ja Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 267/2012 täytäntöönpanosta 15.11.2013 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1154/2013 (EUVL 2013, L 306, s. 3) liitteessä olevaan taulukkoon III

2. velvoittamaan Euroopan unionin, jota neuvosto edustaa, suorittamaan Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioita varten vahvistaman korkokannan mukaista viivästyskorkoa korotettuna kahdella prosenttiyksiköllä 24.3.2017 alkaen siihen saakka, kun edellisessä kohdassa mainittu määrä on maksettu kokonaisuudessaan
3. velvoittamaan Euroopan unionin, jota neuvosto edustaa, korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan neuvosto rikkoi kantajaan kohdistuvilla rajoittavilla toimenpiteillä ilmeisellä tavalla häntä suojaavia oikeussääntöjä. Tästä syystä kantajalle aiheutui huomattava aineeton vahinko, joka on korvattava hänelle.
 - Kantaja on nostanut seuraamusluetteluihin sisällyttämistä vastaan menestyksellisesti kanteita. Unionin yleinen tuomioistuin kumosi mainitut toimenpiteet kantajan osalta 6.9.2013 asioissa T-42/12 ja T-181/12 antamallaan tuomiolla ja 16.9.2015 asiassa T-45/14 antamallaan tuomiolla, jotka ovat saaneet lainvoiman. Se totesi kyseisissä tuomioissa, ettei neuvosto ollut esittänyt perusteita, joilla kantajan sisällyttäminen seuraamusluetteluihin olisi voitu oikeuttaa, joten se oli tehnyt arviointivirheitä ja toiminut huolimattomasti.
 - Unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännön (ks. tuomio 25.11.2014, Safa Nicu Sepahan ym. v. neuvosto, T-384/11), jonka unionin tuomioistuin on sittemmin vahvistanut (ks. tuomio 30.5.2017, C-45/15), mukaan kyse on tällöin sekä toimivallan perustana kulloinkin olevan säädöksen yksityistä suojaavien aineellisten säännösten rikkomisesta että kyseessä olevan henkilön perusoikeuksien, erityisesti tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden, loukkaamisesta.
 - Kyseisten toimien kumoaminen ei sellaisenaan ole riittävä hyvitys. Kantajan seuraamusluetteluihin sisällyttämisestä aiheutuvat pitkävaikutteiset yhteiskunnalliset, ammatilliset ja henkilökohtaiset seuraukset voidaan hyvittää ainoastaan vahingonkorvauksella.

Kanne 19.7.2017 – Medisana v. EUIPO (happy life)

(Asia T-457/17)

(2017/C 300/46)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Medisana AG (Neuss, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Bühling ja D. Graetsch)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: EU-sanamerkki happy life – Rekisteröintihakemus nro 15 164 023

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 3.5.2017 asiassa R 1965/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 2 kohdan rikkominen.

Kanne 20.7.2017 – Bopp v. EUIPO (Säännöllisen kahdeksankulmion kuva)

(Asia T-460/17)

(2017/C 300/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Carsten Bopp (Glashütten, Saksa) (edustaja: asianajaja F. Pröckl)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: kuviomerkki (Säännöllisen kahdeksankulmion kuva) – Rekisteröintihakemus nro 11 005 196

Riidanalainen päätös: EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 8.5.2017 asiassa R 1954/2016-4 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 75 artiklaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.7.2017 – Gauff v. EUIPO – H.P. Gauff Ingenieure (Gauff)

(Asia T-748/15) ⁽¹⁾

(2017/C 300/48)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Neljännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 78, 29.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.7.2017 – Bank of New York Mellon v. EUIPO – Nixen Partners (NEXEN)

(Asia T-278/17) ⁽¹⁾

(2017/C 300/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 213, 3.7.2017.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI